

Ordets Tjeneste i Forkyndelse og Sjælesorg. Man mener ogsaa, at Kvinder under visse Forudsætninger og efter særlig Bemyndigelse maa kunne uddele Nadveren. Disse kvindelige Hjælpere maa have en „menighedsmæssig Indvielse“, hvortil eventuelt kommer Indsættelse. Med Hensyn til Navn og Titel er man i Vildrede. Man er altsaa meget nær ved Tanken om „kvindelige Præster“, men viger tilbage. 24. Juni 1938 blev der ved Lov givet Kvinder Adgang til Præsteembeder, men Loven er endnu ikke blevet benyttet.

I *Sverige* rejste daværende Rektor Manfred Björkquist paa Kirkemødet 1938 Spørgsmaalet om en ny kvindelig Tjeneste i Kirken. Han stillede sig ikke principielt afvisende over for Tanken om kvindelige Præster, men vilde dog ikke stille Forslag derom. Det skulde blandt andet overvejes, i hvor vid Udstrækning man i særlige Tilfælde kunde betro Kvinder Sakramentforvaltning. Björkquists Forslag faldt, men Kirkemødet vedtog at indgaa til Majestæten med Anmodning om, at Spørgsmaalet: Oprettelse af en ny kvindelig Tjeneste inden for den svenske Kirke, maatte blive taget under Overvejelse.

Det vil altsaa ses, at man baade i Norge og Sverige (som ogsaa andetsteds, England f. Eks.) arbejder med Spørgsmaalet, men man viger endnu tilbage for det Skridt, som vilde være det følgerigtigste: Muliggørelse af kvindelig Præstetjeneste. Naar man kan tænke sig at overdrage Ordets Tjeneste og i givet Fald ogsaa Sakramentforvaltning til Kvinder, forekommer den Udvej: at oprette et nyt kirkeligt Embede ved Siden af det nuværende, men blot med et andet Navn end Præstenavnet, nærmest at føre ud i en Strid om Ord. Efter mit Skøn arbejder Tiden med paa Problemets Klaring; der ventes muligvis kun paa, at en skal tage det første Skridt.

Personligt og principielt maa jeg da bekende, at den Adskillelse mellem Mand og Kvinde, som Kirken haandhæver i sin øjeblikkelige Modstand mod Tanken om kvindelige Præster, for mig savner enhver kristelig Begrundelse, ja, strider direkte mod noget fundamentalt i Kristensynet. Jeg tør ikke være med til at udelukke den Berigelse for Kirkens Gerning, som Udnyttelsen af Kvindens Anlæg og Evner i mange Tilfælde vilde betegne.

Jeg føler mig derfor forpligtet til at svare imødekommende den Dag, en Menighed i det mig betroede Stift med lovlig Berettigelse anmoder om Ordination af en Kvinde. Dog vil naturligvis ved Ordination af saadanne, som skal gøre Tjeneste i andre Stifter, fremtidig som hidtil vedkommende Biskops skriftlige Tilladelse udkræves.

Axel Rosendal.

Kirkeministeriet.